

Het Sliedrechts Dialect (618)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

Uit Mijntjies dagboek (3)

Vleede week hebbe me kanne leze dà Dirk, Leentjie en Mijntjie hêel lang geleeye med 'n aaigegemaakte zaillorrie op weg gonge naer de kroijenier in Harlingerziel. Moeder Dirksie hà gezeed: "Brenge jullie dut mor is mee!" Ze had aalles op 'n pompierechie gezet. Met dat briefie gonge ze op stap. Nou, die winkelier daer, hà net zô'n maaisie as Mijntjie. Dà keek heur wà vreemd aan. Toe zee ze inêêns tege d'r moeder: "Mijnie trek nich zô'n old voorhoofd!" 't Was gêên Hollans, mor Mijntjie doch: "Die hiet net as ik!" De vriendschap was gaauw geslote. Ze moch mè Mijnies mee de keuke in. Daer sting de maaid aerepel te schille en Mijntjie haalde gelijk een stoel voor d'r. "Daer mò je bij gaon zitte", zee ze, "dà doe me moeder ok!" De maaid lachte, ze verstong 't nie, mor ze begreep 't wel. "Gêên woorde, mor daode!" doch Mijntjie zeker.

Dôôje vis

Toe de boodshoppe ingepakt wazze, stapte ze weer op. Nou hadde ze de wind tege. Dus Mijntjie en aalle spulle wiere op de lorrie gezet en Dirk en Leentjie douwde 't karrechie langs de zêêdijk. De Wadde (zô hietende dat) wazze drôog gelôope, dus ze konne ok langs 't strand lôope. Mijntjie riep inêêns: "Hee, kijk daer is, daer leg 'n vis!" Dirk gong 'm haole. 't Was een dôôje vis. Mijntjie zee: " 't Is mijn vis, ik mot 'm moeders laete zien!" Dus wier de vis meegenome op de lorrie. Toe ze bij de kêet aankwamme, liete ze moeder Dirksie de vis zien. "Oh ja!" zee moeder, "de kieuwe motte rôôd weze, dan is tie nog vers." Zôdoende wier de vis schôôngemaakt en mogge ze 'm bakke en opete. Dat zouwe ze jaere laeter picknicke gaon noeme. 't Leventjie daer, én de zêêlucht, bekwam ze aalemael aarg goed.

Grappie

D'r wazze op die wadde ok groentes voor niks. Die groeide daer zô mor. Moeder noemde dat: zêêkraol. 't Wazze klaaine, aa mekaor gegroeide buisies, en 't smaakte as spinaozie. Moeder Dirksie had 'r 'n pot vol van gekookt en 't smaakte best bij de aerepel. Gratis vitemientjies, hêêmel voor niks! Baos Van Noordenne kwam is in de kêet en zee: "Dirksie, lae mijn die zêêkraol ok is proeve!" Toe nam ze 'n schaoltjie en schepte een porsie voor 'm op. "Nou", zee die, "dà smaak best! Nou jullie vis en groente voor niks hebbe, kan 'k 't lôôn ok wel drukke!" 't Was gelukkig mor 'n grappie, want 't was een bêsten baos. D'n onderbaos was Piet Hofman. Die weunde in 't durrepie Harlingerziel. Mijntjies grôôte zus Teuntjie, die ok meegekemme was, diende bij hum vrouw as hullep in 't huishouwe. Zô wazze Kees, de putbaos, mè z'n vrouw en 'n getrouwde zeun, Aorie, én twêê jonges van êên- en vierentwintig jaer, én drie dochterties daer hêel de zeumer aan 't waark. Dus dat sloog hêel best deur in de portemenee van moeder Dirksie en vaoder Kees, de putbaos. De grôôte zeuns waarekte wel al voor d'r aaige, omdà ze aallebaai trouwplanne hadde.

Moei

Op zondag wier d'r nie gewaarekt. Dat was op 'n stêenwaark, zôas ze dat noemde, gêên gewoonte. 't Plaetsie Ezens lag nie zô wijd. De jongmaots gonge daerheen wandele. De ouweloï, Kees en Dirksie, lazze preke. Dirk, de stopjonge, hà zôdoende nie veul vertier. Z'n Ome Wim, die glôôfde 't wel. Dus dat jong hà niks om z'n aaige bij aan te sluite. Toe gonge Leentjie en Dirk ok wandele. Ze wazze faailijk zellef aallebaai nog kaainder. Mijntjie zeurde om ok mee te magge en dat lukte nog ok. Ze hadde 'n end langs de zêêdijk gelôôpe toe ze nie meer wisse waer ze wazze. Ze wiere zô moei! Mijntjie kon nie meer vedder, zôdat ze heur omstebeurte mosse draoge. "Nou", zeeje Leentjie en Dirk, "dat nooit meer!" Ze wazze blij dà ze de kêêt weer zagge én moeder Dirksie. Mijntjie wier gaauw in de kooi gestopt, dat was 't bed zôgezeed. Eên keer wier Mijntjie zôwat haalf wakker en toe zat daer een rat heur mè glimôôchies aan te kijke. Toch is ze gezond gebleve. Moeder Dirksie zal ok wel de wacht gehouwe hebbe, anders was dut verhaol d'r ommers hêêmel nie!

Dut verhaoltjie is lang geleeje geschreve deur de moeder van een 75-jaerige lezeres. Regelmotig zà me u laete meegeniete van heur waergebeurde verhaole. Daerom onze hartelijke dank aan Mevr. B.-v.d. W.

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maand de stambôôme van de families Ridders (nieuw) en Pijl in de "Genealogische Grabbelton" en hêêl veul fotochies van Slierecht...